

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4243/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марина Ристић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Јовановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3470/21 од 10.12.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3470/21 од 10.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 633/2020 од 06.09.2021. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име дуга по основу позајмице износ од 5.000 евра у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са каматом у динарској противвредности коју прописује Европска централна банка по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате почев од 01.01.2010. године, као дана падања у доцњу, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати износ од 131.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3470/21 од 10.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да иста није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу против туженог 14.06.2019. године, ради дуга, а вредност предмета спора је 587.100,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**